

Политика, 26. март 2009.

Шларафија – завичај доброг сна

Легет и Плат, предузетници из градића Картагина у америчкој држави Мисури, давне 1885. године патентирају „креветске опруге“ – конструкцију са системом жичаних опруга која је била замишљена као подлога за једноставан душек пуњен памуком или коњском длаком. Убрзо почињу, први на свету, да користе нову технологију за масовну производњу лежајева. Прве душеке од латекс гуме 1929. године почиње да производи компанија Данлоп, а коју годину касније, 1933. сада већ моћни Легет и Плат, отпочињу и производњу опружних језгара за душеке. Само годину дана након тога, са сајма у немачком Лајпцигу, млади београђанин Ђорђе Вукасовић у Србију доноси ту нову технологију.

Тако настаје Шларафија (Schlarafia), током наредних деценија чувена занатска радионица на Чубури. Ко год да је навраћао код чика Ђолета, одлазио је са осмехом на лицу. Било је то место где су купци увек добијали сву пажњу, и где се увек могло наћи решење и за најзахтевније. Специјалност радионице су била и остала ручно рађена опружна језгра за душеке и намештај – довољно чврста да обезбеде сигурну потпору за дуги низ година, и довољно еластична да се прилагоде природном положају тела.

Шларафија је и данас ту - у сеновитом дворишту врачарских кућица, на углу улица Макензијеве и Невесињске. Додуше, не више радионица, већ салон врхунске опреме за спавање, један од многих салона данашње, модерне српске компаније.

„1999. године, у тренутку када сам дипломирао, мој деда се разболео, а преузете поруцбине су морале да се испоштују“, каже Дејан Капетановић, генерални директор данашње Шларафије и унук Ђорђа Вукасовића. „С обзиром да сам одрастао у дедином дворишту, да сам џепарац зарађивао помажући му у радионици, преузео сам све обавезе радионице на себе.“ Постепено, Дејан је оформио изванредан занатски тим и почео да гради савремено производно предузеће на темељима који су се сезали од 1934. године. Развојно умеће се састојало из тога да се сачувају јединствене занатске вештине и да се надограде напредним технологијима – без трунке компромиса на рачун квалитета. Изграђен је и нови производни погон у Винчи крај Београда, организован у складу са највишим стандардима, а у склопу којег је основан и продајни „Центар за тапетаре“. По франшизинг моделу, отворени су салони врхунске опреме за спавање на Бановом брду, Новом Београду, Бањици, у Земуну, Крушевцу, Новом Саду...

Особена комбинација врхунских производа и приступачних цена остала је одлика Шларафије, без обзира да ли су у питању ручно рађени душеци или душеци од латекс-пене, постељина од дамаста или хипоалергијске душечне навлаке, јастуци од најфинијег паперја или модерни кревети. Шларафија данас део свог програма извози у иностранство, али остаје посвећена специфичним потребама домаћих „спавача“. Дејан Капетановић додаје: „Ми пажљиво слушамо оно што нам купци говоре о својим потребама, навикама и проблемима. Уз то, настојимо да им помогнемо да јасно формулишу своје захтеве, да на то одговоримо, и да тако створимо трајну везу. Нисмо само ми, који радимо, производимо и продајемо - Шларафија. Сви они који спавају на нашим производима чине да ти производи буду још бољи, сви они на неки начин чине ту нашу Шларафију. Зато је нама важна та спрега, та комуникација са нашим купцима и корисницима.“

Легет и Плат су данас једна од 500 највећих компанија у светским размерама. А шта је са нашом Шларафијом? Да ли је баш толика разлика између Картагине, држава Мисури, САД и Чубуре, град Београд, Република Србија? Свратите до оближњег Шларафијиног салона, испробајте неки душек или напросто питајте неког ко спава на Шларафији. Уверите се сами.

Р. Д.